

860

1825-1827. Έγγραφα που αφορούν την κληρονομική διαφορά μεταξύ των οικογενειών Μπάου-Μάτζα. Αίγινα, Ναύπλιο, Σίφνος, Ύδρα.

Σ. Συμεωνίδης, «Η υπεροπτική στάση και τὸ τραγικὸ τέλος τοῦ Κωνσταντίνου Μπάου. Ἡ λύση ἐνὸς νομικοῦ ζητήματος», *Σιφνιακά* 1 (1991), σ. 41-60, αρ. Δ1-Δ19⁴⁶.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Ἡ ΟΠΟΙΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ «ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩ-
ΣΘΕΝΤΑΣ ΕΝ Τῷ ΠΟΛΙΤΙΚῷ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ». ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΑΚΥΡΗ ΚΑΘΕ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΠΡΟΙΚΑ Ἡ ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΑΝΗΛΙΚΟ ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΟ ΥΙΟ
1825, 24 Δεκεμβρίου

«Πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1210 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τούτου ἵνα συνέλθωμεν εἰς ἐπιτροπὴ καὶ θεωρήσωμεν καὶ κρίνωμεν καὶ αποφασίσωμεν τὴν μεταξύ τοῦ κυρίου Ἀποστόλου Γρυπάρη, ἐπιτρόπου καὶ συζύγου τῆς κυρίας Μοσχοῦς καὶ τοῦ κυρίου Ι. Πάου καὶ τινων συγγενῶν του ἰδιοποιουμένων τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς τῆς διαφορᾶν ...

Ἐρευνήσαντες λοιπὸν ἀκριβῶς τὰ εἰρημένα ἔγγραφα τῶν ἀντιγραφόμενων δύο μερῶν καὶ ἀκούσαντες μετὰ προσοχῆς ὅσα προφορικῶς μᾶς εἶπον ἀντιπρόσωποι ἀπὸ τοὺς ἀναγνωρισθέντας ἐν τῷ πολιτικῷ ἡμῶν Συντάγματι Βυζαντινοὺς Νόμους ἀμεσότητος αποφασίζομεν καὶ ἀναφέρομεν εἰς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τὰ ἑξῆς: ...

Ἔστιν ὁ ἀνάγκη, ὡς ἐν τῷ παραγράφῳ 1 ἀναφέρθη, νὰ διορισθῇ ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ἥ ὁποία ν' ἀνοίξῃ τὸ ἐσφραγισμένον σκεῦος καὶ νὰ διαχωρίσῃ ὅλην τὴν πατρικὴν κληρονομίαν τῆς Μοσχοῦς ἀπὸ τῆς περιουσίας τῆς οἰκογενείας Παῖδων, καθὼς διαλαμβάνει τὸ ἀρχέτυπον τοῦ δημοσίου προικοσυμφώνου, εὑρισκομένου ἐν αὐτῷ, καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν του· εἰς τὸ ἀνοιγμὰ τοῦτο χρεώστον νὰ παρευρεθῶσι καὶ τὰ δύο διαφερόμενα μέρη ἢ προσωπικῶς ἢ ἀντιπροσώπως καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν ὁ καθεὶς τὸ δίκαιόν του, τὸ ὁποῖον θέλει κρίνει καὶ αποφασίσει ἡ ἰδίᾳ. Ἐάν δέ ἤθελεν εὑρεθῇ κανὲν ἰδιαίτερον συμφωνητικόν τοῦ πατρὸς τῆς Μοσχοῦς μέ τὸν πάππον τῆς, τοῦτο θέλει εἶναι ἄκυρον, διότι ἡ ἐξάβιβλος τοῦ Ἀρμενοπούλου, σελ. 53, Βιβλ. Α', τίτλος θ', λέγει «τά παράνομα σύμφωνα δὲν ἔχουν καμμίαν βεβαίωσιν»· ὁ πάππος τῆς Μοσχοῦς ἦτον ἐλεύθερος ἐν τῷ συμφωνεῖν τὴν προίκα τοῦ υἱοῦ του μετὰ τοῦ συμπεθέρου του, νὰ τὸν προικίσῃ καὶ χάρισῃ ὅτι ἤθελε καὶ μ' ὁποῖαν συμφωνίαν ἐπρόκρινεν συμφερωτέραν, εἰ δέ εἰς τὸ μετέπειτα ἔκαμε καμμίαν συμφωνίαν μέ τὸν υἱόν του ὑποχρεώνουσαν αὐτόν νὰ δώσῃ ὀπίσω μέρος τῆς χαρισθείσης προικός του, ἡ τοιαύτη ἰδιαίτερα συμφωνία εἶναι ἄκυρος καὶ παράνομος κατὰ τὴν Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου, σελ. 59, Βιβλ. Α', τίτλος ΙΒ', λέγουσα «ἐκεῖνο ὁποῦ νὰ χάρισῃ ὁ πατήρ εἰς τὸν υἱόν του αὐτεξούσιον ἀφήλικά, οὐδέ μέ τὸ θέλημα τοῦ ἀφήλικος δύναται ὁ πατήρ πλέον νὰ τὸ χάρισῃ ἄλλου τινός»· ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ νὰ δύνῃται οἰκοθεν νὰ διαλύσῃ καὶ αποφασίσῃ πᾶσαν διαφωνίαν γινομένην περὶ ἰδιοκτητοῦ τινός πράγματος ἢ χρέους τοῦ πατρὸς τῆς Μοσχοῦς· εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν

46. Πρβλ. καὶ λήμμα 712 τοῦ παρόντος τόμου.

ἄς διευθυνθῇ καί τό ἐν τῇ ἐνταῦθα Γενικῇ Ἀστυνομίᾳ ἐσφραγισμένον κιβώτιον τοῦ πατρός τῆς Μοσχοῦς, διά νά ἀνοιχθῇ καί αὐτό καθ' ὃν τρόπον καί τό ἐν Σίφνῳ εὐρισκόμενον προσέτι αὐτή ἡ ἐπιτροπή πρῶτον νά προσδιορίσῃ τήν πληρωμήν τοῦ χρέους ἐάν ἔχῃ τοῦ ἀποθανόντος πατρός τῆς Μοσχοῦς, ἀφ' οὗ διαχωρίσῃ τήν πατρικήν ταύτης κληρονομίαν, νά κάμῃ διά τά μένοντα μίαν καταγραφὴν καί νά τήν παραδώσῃ εἰς τήν Μοσχοῦν· ἔπειτα νά καταγράψῃ καί τήν μητρικήν τῆς Μοσχοῦς περιουσίαν καί νά ἐρευνήσῃ ἐν ταυτῷ ἂν ἔγινε καμμία κατάχρησις τῆς αὐτῆς κληρονομίας, ὡς λέγει ὁ κύριος Π. Πάου εἰς τό ἡμερολόγιόν του καί ἂν ἤθελε εὐρεθῇ τῷ ὄντι κατάχρησις, νά ζητήσῃ ἀπό τόν κρατοῦντα τά καταχρηστικῶς δοθέντα πράγματα τῆς Μοσχοῦς καί ἀφ' οὗ κάμῃ τήν καταγραφὴν καί αὐτῶν, νά τήν παραδώσῃ εἰς τήν ἰδίαν, τὰ δ' ἔγγραφα αὐτῶν τῶν καταγραφῶν νά δοθῶσιν εἰς τό αὐτόθι ἐπαρχεῖον διά φύλαξιν, τῶν ὁποίων ἀντίγραφον, βεβαιωμένον καί μέ τήν σφραγίδα τοῦ ἐπαρχείου, νά δοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῆς Μοσχοῦς διά νά εἶναι γνωστά ἐν παντί καιρῷ καί κριτηρίῳ.

Ταῦτα ἡμεῖς θεωρήσαντες ἀκριβῶς, ἐκρίναμεν καί ἀπεφασίσσαμεν τά ὁποῖα καί ἀναφέρομεν εἰς τό ὑπουργεῖον τοῦτο διά νά ἐνεργήσῃ τά εἰκότα ...».

861

1825-1828. Αναφορές τῆς Μαντῶς Μαυρογένους σχετικά με τήν αυθαίρετη διάλυση μνηστείας ἀπὸ τὸν Διμήτριον Ὑψηλάντη. Αἴγινα, Ναύπλιο.

Μ. Τουρτόγλου, «Αναφορά τῆς Μαντῶς Μαυρογένους κατὰ τοῦ Διμήτριου Ὑψηλάντη», *ΕΣΤ/Ε* 17 (1957), σ. 156-157 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 4, σ. 192-193).

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΜΑΝΤΩΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ Τὸν ΠΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΑΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΣ ΤΑΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΗ

1828, 1 Φεβρουαρίου

«Ἐξοχώτατε Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πληροφορημένη ὅτι ἀπέραςεν ἐνταῦθα ὁ κύριος Δ. Ὑψηλάντης παρακαλῶ τήν ἐξοχότητά της ἵνα διαταχθῇ νά γράψῃ πρὸς τὸν κύριον Παναγιωτάκην Ἀναγνωστόπουλο ἄνθρωπό του διὰ νά ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν μου τὸν ὁποῖον πέμπω ἐπίτηδες εἰς Ναύπλιον τὸ ἔγγραφον τῆς ἀρραβῶνας μου, κατὰ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον τῆς ὑποσχέσεώς του πρὸς τὸν κύριον Ὑψηλάντην καί εἰς ἐμέ. Διότι χρόνος παρήλθε ὁποῦ μὲ ἀπέρριψεν χωρὶς λόγον, μὲ τήν πλέον σκληρὰν περιφρόνησιν, καί τὸ ἔγγραφον δὲν ἠθέλησεν νά τὸ ἐγχειρίσῃ τοῦ κυρίου Γεωργίου Μαυρομάτη, ὁποῦ πρὶν τὰς ἀνωμαλίας Ναυπλίου τὸν ἐπαρακάλεσεν διὰ νά τοῦ τὸ ζητήσῃ. Παρακαλῶ εἰσέτι νά διορισθῇ μία ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νά θεωρήσῃ τὰ ἀρπαχθέντα ἔγγραφα τῆς ἀρραβῶνας μου, ὡς τὰ εὐρισκόμενα εἰς χεῖρας ἀποδεικτικά, διὰ νά ἀποφασίσῃ φιλοδικαίως τήν ἀπαίτησίν μου, τήν ὁποίαν τρεῖς χρόνοι

47. Για τὴν ανασυγκρότηση τοῦ κειμένου τῆς αναφοράς τῆς Μαντῶς Μαυρογένους τῆς 1/2/1828 καὶ τὴν ἀνάλυσή του περιεχομένου τῆς με βάση σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης Ἰω. Γεννατά βλ. λήμμα 913α παρόντος τόμου.

